

Sygn. akt. IV Ka 23/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy
w składzie:

Przewodniczący SSO Włodzimierz Wojtasiński - sprawozdawca

Sędziowie SSO Małgorzata Lessnau - Sieradzka

SSO Adam Sygit

Protokolant sekr. sądowy Dominika Marcinkowska

przy udziale Janusza Bogacza Prokuratora Prokuratury Okręgowej
w Bydgoszczy

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2014 roku

sprawy **M. G.** oskarżonego art. 160§1 k.k. i art. 157§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k., art. 158§1 k.k. i art. 157§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k., **P. J. (1)** oskarżonego z art. 158§1 k.k. i art. 157§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. i **M. K.** oskarżonego z art. 158§1 k.k. i art. 157§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonych i prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Inowrocławiu

z dnia 30 października 2013 roku sygn. akt II K 714/12

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Inowrocławiu do ponownego rozpoznania

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 3 maja 2012r. w sprawie sygn. akt II K 714/12 uznano oskarżonych M. G., P. J. (1) i M. K. za winnych tego, że w dniu 3 maja 2012r. w miejscowości Z., działając wspólnie i w porozumieniu dokonali pobicia Ł. B. i D. B. w ten sposób, że oskarżony M. G. uderzył jeden raz pięścią w twarz Ł. B., czym spowodowali u ww. obrażenia ciała w postaci złamania kości nosa w odcinku dystalnym i otarcia naskórka grzbietu nosa oraz przewracając ww. pokrzywdzonego na ziemię także stłuczenia lewego nadgarstka, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała ww. pokrzywdzonego na okres nie przekraczający 7 dni, gdy w tym czasie oskarżeni P. J. (1) i M. K. dokonywali pobicia D. B. w ten sposób, że po uderzeniu pokrzywdzonego pięścią w twarz i przewróceniu go na ziemię, zaczęli kopać go nogami po całym ciele, a następnie przyłączył się do nich M. G., przy czym wszyscy ww. oskarżeni wspólnie kopali pokrzywdzonego D. B. nie mniej niż dwa razy w okolicę głowy i nie mniej niż dwa razy w okolicę łędźwiową, czym spowodowali u ww. pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci stłuczenia z krwiakami podskórnymi okolicy ciemieniowej lewej oraz otarcia naskórka okolicy łędźwiowej, które to obrażenia spowodowały naruszenie narządów jego ciała na okres nie przekraczający 7 dni, narażając jednocześnie obu ww. pokrzywdzonych na bezpośrednie niebezpieczeństwo skutku określonego w art. 156§1 kk lub art. 157§1 kk,

tj. przestępstwa z art. 158§1 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk i za to na podstawie art. 157§2 kk w zw. z art. 11§3 kk skazano ich na kary po jednym roku pozbawienia wolności.

Na podstawie art.69§1 kk w zw. z art.70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonych wobec oskarżonych M. G.i P. J. (1), a na podstawie art.69§1 kk w zw. z art.70§2 kk wobec M. K., kar pozbawienia wolności warunkowo zawieszono tytułem próby na okres lat czterech.

Na podstawie art.71§1 kk orzeczono wobec oskarżonych kary grzywnien w wysokości po 40 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł.

Na podstawie art.73§1 kk oskarżonych M. G.i P. J. (1), a na podstawie art.73§2 kk oskarżonego M. K.w okresie próby oddano pod dozór kuratora.

Na podstawie art.415 kc w zw. z art.415§1 kpk zasądzono od oskarżonych solidarnie na rzecz Ł. B. i D. B. kwoty po 2.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 17 grudnia 2012r.

Wymierzono oskarżonym opłaty w kwotach po 260 zł i obciążono ich pozostałymi kosztami sądowymi w częściach równych.

Od powyższego wyroku apelacje wnieśli oskarżeni, zarzucając mu błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na jego treść polegający na przyjęciu, że oskarżeni dopuścili się przypisanego im czynu.

Podnosząc powyższy zarzut, skarżący wnieśli o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Apelację wniósł również prokurator, zarzucając :

1. obrazę prawa karnego materialnego w postaci art.157§2 kk w zw. z art.11§3 kk poprzez błędne jego zastosowanie w sytuacji gdy przy zastosowaniu kumulatywnej kwalifikacji prawnej czynu z art.158§1 kk i art.157§2 kk w zw. z art.11§2 kk podstawą wymiaru kary winien być przepis art.158§1 kk, jako przewidujący karę surowszą;
2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść polegający na błędnym ustaleniu, iż w stosunku do oskarżonych istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna uzasadniająca wymierzenie wobec nich kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, podczas gdy należyta ocena materiału dowodowego prowadzi do wniosków przeciwnych.

Podnosząc powyższe zarzuty, prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonym kar pozbawienia wolności w rozmiarze roku w bezwzględnej postaci i przyjęcia art.158§1 kk za podstawę ich orzeczenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Wniesione apelacje przez oskarżonych, niezależnie od podniesionych w nich zarzutów, skutkowały całościową kontrolą zaskarżonego wyroku, w wyniku której uznano, iż zaskarżony wyrok ostać się nie może, wobec powyższego uchylono go i sprawę przekazano sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Podstawę do takiego rozstrzygnięcia stanowił fakt, iż sąd I instancji wydając zaskarżony wyrok wobec oskarżonych wyszedł poza granice oskarżenia zawarte w akcie oskarżenia, a mianowicie przypisał oskarżonym M. G., P. J. (1) i M. K. czyn polegający na tym, że działając wspólnie i w porozumieniu dokonali pobicia Ł. B. i D. B., w sytuacji gdy w akcie oskarżenia oskarżonym P. J. (1) i M. K. zarzucono czyn polegający na tym, że działając wspólnie i w porozumieniu z M. G., dokonali pobicia D. B.. Oskarżonym P. J. (1) i M. K. nie zarzucono udziału w pobiciu Ł. B., a więc sąd I instancji przypisując im czyn polegający na braniu również udziału w pobiciu Ł. B. przekroczył ewidentnie ramy zarzucanego im w akcie oskarżenia czynu. W powyższej sytuacji zaskarżony wyrok nie mógł się ostać, niezależnie od podniesionych w apelacjach zarzutów, dlatego też uchylono go i sprawę przekazano sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, w trakcie którego winien przeprowadzić on ponownie wszystkie dowody w tym te, które wskazane zostały w apelacjach i ponownie wobec oskarżonych i ponownie dokona merytorycznego rozstrzygnięcia. Z uwagi na powody uchylenia zaskarżonego wyroku sąd odwoławczy nie ustosunkowuje się do podniesionych w apelacjach zarzutów, uznając iż byłoby to przedwczesne i nieuprawnione. Stwierdzić jedynie należy, iż zarzut podniesiony w punkcie 1 apelacji prokuratora dotyczący obrazu

przepisu prawa materialnego w postaci art.11§3 kk dotyczącego wymierzenia kary oskarżonym jawi się jako oczywiście zasadny, w sytuacji gdy przypisany oskarżonym czyn zakwalifikowano z dwóch przepisów przewidujących różne zagrożenia karne, a wymierzono karę na podstawie przepisu przewidującego karę łagodniejszą, a nie na podstawie tego przepisu, który przewiduje karę surowszą.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.